

Kako izgleda moja održiva škola budućnosti?

Pročitajte kako za Adia Arapčića izgleda njegova škola u budućnosti.

Piše: Adi Arapčić

JU Prva osnovna škola Srebrenik

Društvo budućnosti će biti puno robota, ali će oni brinuti o ljudima. Život će biti harmoničan.

Škola budućnosti će biti moderna. Radit ćemo isključivo na laptopima, nastavnici će biti roboti, a olovke će biti samo za touch screen monitore. Ta škola će nas učiti istim vrijednostima kao i sada, samo na moderniji način. Ustvari, ja želim da u to vjerujem, mada se nekako pribojavam te i takve

budućnosti. Stalno mi se čini da u stvarnosti ipak nešto gubimo.

Škola nas uči da budemo poštteni, vrijedni, dobri prijatelji, da poštujemo različitosti između nas. Pitam se da li će tako biti i u budućnosti?! Znam, ljudi u budućnosti koristit će se modernim stvarima, ići na posao, ali npr. modernim autima. Ostala živa bića bit će ista kao i danas, samo će biti i nekih novih vrsta...

Priroda će biti raznovrsnija. Granice otvorene, a cijeli svijet će biti jedna država. Gradovi će biti moderni i puno naseljeniji nego danas... I ponovo pitanje: gdje je tu škola, učenik?!

Škola će i dalje, u društvu budućnosti, biti najvažnija institucija, i dalje će imati edukativnu ulogu.

To je sada (u budućnosti) odgojno-obrazovna ustanova kojoj smo dodali pridjev zabavna. Sada zamislite, kakva je to moja održiva škola budućnosti?! Zatvorite oči i zamislite ovu situaciju: Ulazite u školu, čujete glasove, to su učenici na hodnicima škole budućnosti, stvarne škole, one koju pravimo mi, moje društvo i naši pomagači, raja iz Stepa. Tu je i Nedžad, Azra, Nedim... Oni su glavni krivci što ovako dobro zamišljamo!

Idemo dalje, đaci komentiraju novu školu, novi početak (škola je počela „raditi“ odmah poslije zimskog raspusta), svoje pustolovine s raspusta, nove mjere... Kao što ste mogli primijetiti, odnosi u školi su veoma dobri, odlični. Nema loših odnosa. Razumljivo, nalazimo se u školi budućnosti. Čujete li zvono? Ne, naravno da ne čujete, ali barem se pravite da čujete, hvala!

Učenici ulaze u učionice spremni na nove izazove...

Od danas imamo i nove predmete. Jedan od novih predmeta je predmet Mislim. To je predmet na kojem svako ima pravo iznijeti svoje mišljenje bez ismijavanja. Također, tu možemo pokazati i neke igre za zabavu, one koje se nama sviđaju. Drugi novi predmet je Pokazujem. To je predmet na kojem se čine dobra djela; pomaže se ljudima ali i životinjama, pomoć se pruža onom kome je potrebna. I posljednji novi predmet, koji nije manje važan od ova dva navedena, jeste Razumijem. To je predmet na kojem učenik pomaže svome prijatelju iz razreda da razumije neki predmet. Pa, svi znamo da će drugar drugaru bolje nešto objasniti nego nastavnik.

S ovim novim predmetima učenik bi trebao shvatiti da je lijepo pomagati i biti nekome pokazatelj da se dobro dobrim vraća. Škola je organizirana tako da svako može pronaći mjesto za razmišljanje, zabavu, odmor i druženje. I nastavnicima je sada lakše, jer učenici s novim predmetima, a pogotovo s predmetom Razumijem, shvataju da ni nastavnicima nije uvijek lako. Zaista sada sam siguran, svi volimo ići u ovu školu i ova škola doprinosi održivosti društva... Nadam se da je i moja zamisao održiva!

**Step by Step zajednici važno je graditi zajedničku viziju obrazovanja za budućnost. Učenički eseji nastali su kao ishod posjeta Klubovima kritičkog mišljenja, koji su formirani u 29 škola širom Bosne i Hercegovine u okviru projekta „Kvalitetno obrazovanje za sve u Bosni i Hercegovini“, kao aktivnost u okviru Obrazovne inicijative za održivu budućnost, kako bi dobili uvid u promišljanja učenika o*

obrazovanju i održivosti kao jednoj sveobuhvatnoj temi.

Tags

školabudćnosti

Collections

Inspiriraj druge